

میدون و سوفیا

راه‌حل محرمانه



یوریا عالمی

سلام سوفیا!

نامه امروزم فکت‌محور است و چندتا جمله بی‌ربط و باریط به حضور زنان در ورزشگاه‌ها و تعدادی شعار انتخاباتی و در نهایت راهکار حسن روحانی برای حل مشکلات مردم را در این نامه

برای می‌آورم که بغض کنی!

خلاصه بعد از مرگ سارای سوخته، درواقع سحر، دختری که به دلیل ورود به استادیوم دستگیر و زندانی شد و خودش را سوزاند، اتفاقات زیر افتاد:
۱- معاون امنیتی- انتظامی استانداری تهران گفت: «با توجه به اعلام وزارت ورزش و جوانان، تمهیدات و مقدماتی را برای حضور بانوان در ورزشگاه‌ها به منظور تماشای مسابقات فوتبال بین‌المللی ایجاد کردیم و مشکلی در بحث امنیت آن وجود ندارد».

۲- لعی‌ا جنیدی، معاون حقوقی رئیس‌جمهور، در مورد خودسوزی یک طرفدار فوتبال، گفت: «صحبت من کاملا مشخص و یک جمله است؛ ورود خانم‌ها به استادیوم هیچ منع قانونی‌ای ندارد».
۳- علی ربیعی، سخنگوی دولت گفت: «دولت موافق حضور زنان در ورزشگاه‌است و طبق گزارش وزیر ورزش، زیرساخت‌های لازم؛ مثل معبر، مکان و سرویس‌های جاگانه در همه ورزشگاه‌ها آماده است».

۴- محمود واعظی، رئیس دفتر رئیس‌جمهور، اما راستش را گفت و آب پاکی را ریخت روی دست مردمی که به روحانی رای دادند تا همه چیز اوکی شود و گفت: «با فضای فعلی که طرفداران تیم‌ها علیه یکدیگر فحش می‌دهند و درگیری وجود دارد، حضور زنان در ورزشگاه به مصلحت نیست».
۵- اما حسن روحانی، رئیس‌جمهور، هفت هشت سال پیش مملکت چه گفت؟ او گفت: «اتفاق و سخن‌گفتن هیچ ایرادی ندارد، اما راه اصلی برای پیروزی و رسیدن به حق بیشتر انتخابات است. باید در انتخابات حضور فعال داشته باشیم».

۶- می‌بینی سوفیا؟ ما رفیقیم به حسن روحانی رای دادیم که حقم‌ان را بگیرد! بعد از هشت سال آمده می‌گوید برای گرفتن حقتان در انتخابات شرکت کنید!

بیخشید، ما آن دو دوره که به شما رای دادیم یعنی داشتیم در پرورش اندام و یادی‌بیلدینگ شرکت می‌کردیم؟ یا مسابقه قوی‌ترین مردان ایران بود؟ یا انتخاب بهترین استندآپ‌کمدی برنامه خندوانه بود؟ به همین چراغ قسم، ما خیال کردیم انتخابات است.

امضا: میدون دوم (منتخب مردم شریف همه‌جا و البته سوفیا)

عادات بد

ماودیکری

همه ما در حال زندگی‌کردن در جامعه‌ای هستیم که با عنوان جهان سوم شناخته می‌شویم. بحث‌های متداولی این روزها مطرح است درباره نقش دولت‌ها و حکومت‌ها‌که حکایت از تضعیف اعتماد اجتماعی به حس ممدلی در بین همکان دارد. چراغ از اینها اما باید به یاد داشته باشیم هر کدام وظیفه‌ای در قبال دیگری داریم. این دیگری می‌تواند همسایه، همکار، همسفر... و هر کسی باشد که در کنارش زندگی می‌کنیم. می‌توانیم با توجه به گسترش شبکه‌های اجتماعی هر کدام نقشی برای گسترش آگاهی انجام دهیم. آگاهی هرچند کوچک ماند یک ضربه یا حتی حرکتی که ناشی از پرواز بال پروانه می‌شود.

نمونه آن می‌تواند هشدارهایی باشد که به دیگری می‌دهیم با توجه و مراقبتی که می‌توان در سطح جامعه انجام داد؛ مثلا معلمی که بداند با مطالعه پرورنده هر دانش‌آموز می‌تواند درباره گذشته، سطح خانواده و شغل اولیاایش و نحوه زندگی‌اش بداند و دیگر نیازی نیست او را در میانه کلاس نزد همکلاسی‌هایش دچار اضطراب کند. یا تلاشی که اکنون برای افزایش خدمات برای کم‌توانان در حال شکل‌گیری است و نیاز به همراهی دولت و ما دارد. هرکدام از ما بارها شاهد سواره و پیاده شدن آنان از وسایل نقلیه بوده‌ایم و می‌دانیم که حتی برای ایستادن کنار عابرانک‌ها هم مشکل دارند و بارها آرزو کرده‌ایم که زندگی و رفت‌وآمد آنها بهتر شود و بارها پرسیده‌ایم چرا برای آنها امکانات بهتری فراهم نمی‌شود. همه ما گاه یادمان می‌رود که نباید با دیدن آنها از وضعیت خود با صدای بلند شوکرگزاری کنیم یا با دیدن آنها دست به عدا ببریم و آرزوی سلامتی کنیم مگر اینکه خودشان بخواهند. امنیت روانی افراد کم‌توان با این رفتارها می‌تواند آسیب‌های جدی ببیند. فراموش نکنیم، البته کم‌توانان کمپین‌های متعددی دارند؛ مثلا به تازگی بزرگ‌ترین طومار معلولان جهان را به نهاد «ریاست‌جمهوری» ارسال کرده‌اند. شاید با انجام خواسته‌های آنان بعدتر فقط خط خاطره این سختی‌ها در یادها بماند. کسانی که برای تغییر تلاش بسیار کرده‌اند تا مشکلات عدیده و محدودیت‌های جسمی، اجتماعی و مالی را امیدوارانه کاهش دهند و نحوه زندگی دیگرانی را بهبود بخشند و خیال آسوده‌تری داشته باشند.

شترق روزنامه

پنجشنبه ۲۱ شهریور ۱۳۹۸ • ۱۲ محرم ۱۴۴۱ • ۱۲ اسپتامبر ۲۰۱۹ • سال هفدهم • شماره ۳۵۲۲ • ۱۶ صفحه اذان ظهر تهران ۱۳:۰۱ • اذان مغرب ۱۹:۳۵ • اذان صبح فردا ۵:۲۰ • طلوع آفتاب ۶:۴۵

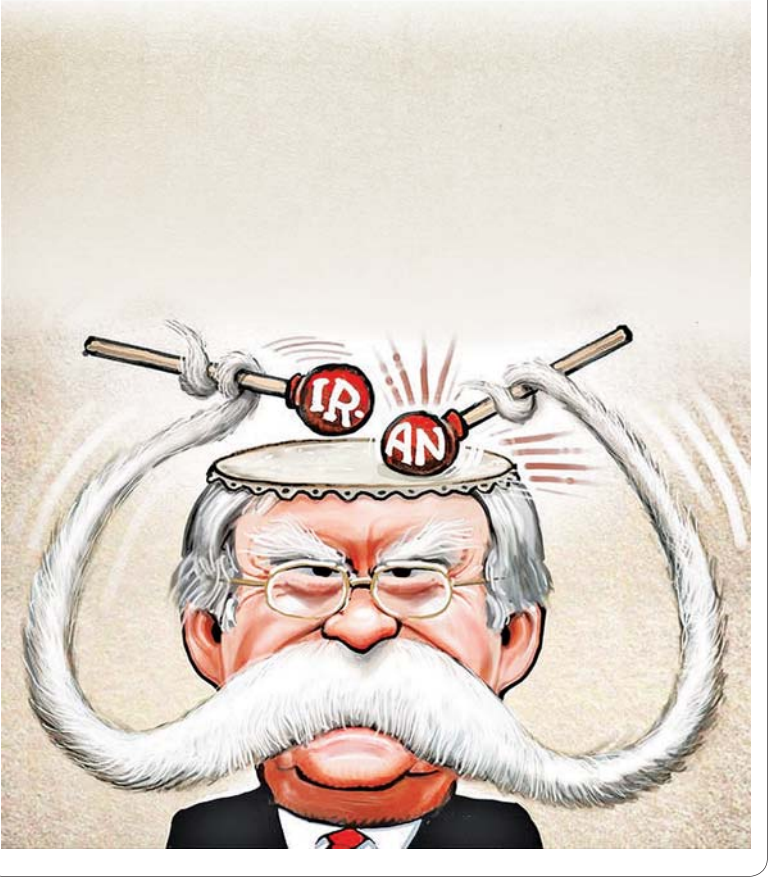
روزنامه‌فردا

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

استیو سک –آمریکا

به بهانه برکناری جان بولتون مشاور امنیت ملی آمریکا



دغدغه‌های یک آموزگار

زندان باید نماد عدالت باشد

حمایت مالی می‌شوند می‌توانند از فروشگاه میوه تهیه کرده و نیاز خود را برآورده کنند، اما کسانی هستند که این توانایی را ندارند و... اما به باور نگارنده، از زاویه خورد و خوراک مهم‌ترین گرفتاری زندانیان در اوین وعده‌های غذایی است.

در بند ما هر اتاق طرف‌های پخت و پز داشت؛ در بیشتر وعده‌های غذایی زندانیان، فردی یا گروهی، ناهار یا شام درست می‌کردند و می‌خوردند. همین شرایط کار و بار فروشگاه زندان را سکه کرده بود؛ گرچه در زندان اوین زندانیان سیاسی در کنار زندانیان مالی بودند، اما از هر دو گروه کسانی بودند که واقعا توان مالی تهیه غذا در زندان را نداشتند و مجبور بودند از غذای زندان بخورند.

یکی از پدیده‌های آزادرونده در زندان اختلاف طبقاتی بود. گروهی از زندانیان با توان مالی، بسته به شرایط، به بهترین شکل ممکن دوران حبس خود را می‌گذراندند و حتی از میان زندانیان خدمه برمی‌گزیدند و با کمترین پرداخت، آنان را به خدمت می‌گرفتند. زندانیانی را دیدم که در زندان



برای دیگران لباس می‌شستند، پوشاک پولدارها را اتو می‌زدند، اتاق‌های دیگران را جارو می‌کردند و حتی خدمت‌گزار یک زندانی مالی با اختلاس‌های کلان بودند. این بی‌گمان یکی از نامناسب‌ترین نمادهای بی‌عدالتی حتی در جایی است که قرار است عدالت موجود در قوانین دیده شود و به اجرا درآید. می‌گویند زندان اوین ورتین زندان‌های کشور است و شرایط آن با زندان‌های کشور و حتی همین زندان فشافویه مقایسه کردنی نیست، اما این روزها که رئیس قوه قضائیه با شعارهای شیدنی دربی بهسازی شرایط قضایی کشور است، بد نیست نگاهی هم به مجموعه زندان‌های کشور بیندازند و ببینند که بی‌عدالتی به‌شدت در میان زندانیان به چشم می‌خورد. قوه قضائیه و به‌دنبال آن زندان جایی است که قرار است بهترین نماد عدالت در یک کشور باشد. ای‌کاش شرایط عمومی زندان‌ها به‌گونه‌ای باشد که دست کم در آنها بی‌عدالتی به این شدت دیده نشود.

مجید تفرشی

با گذشت ۱۸ سال پس از حادثه تروریستی یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱ و تبعات گسترده و عمیق آن، این پرسش همچنان باقی است که چه کسی برنده آن حادثه بوده؟

آمریکا در دوران سه رئیس‌جمهوری در ۱۸ سال گذشته (جورج بوش پسر، باراک اوباما و دونالد ترامپ) بی‌وقفه به اجرای عملیات و برنامه‌های موسوم به مبارزه با تروریسم در سراسر جهان مشغول بوده است؛ عملیاتی که از اشغال افغانستان و عراق آغاز شد و همچنان به بهانه‌های مختلف ادامه دارد. دولت‌های آمریکایی با تکرار سناریوی رسمی خود برای در هم شکستن شبکه‌های القاعده و طالبان اصرار دارند تا به دنیا بفهمانند در نبرد علیه دهشت‌افکنی پیروز شده‌اند. ولی واقعیت این است که اقدامات آمریکا و متحدانش در شکستن، تسعودی و اماراتی خود با القاعده و حتی طالبان، منجر به تبدیل کانون‌های از هم جداشده این گروه‌ها شده، ولی فعالیت آنها را متوقف نکرده است.

در نتیجه این اقدامات ظاهرا ضدتروریستی ۱۸ساله آمریکا و متحدانش، هم‌اکنون با هسته‌های تروریستی جدا از هم، خودش، تدرتور و کمتر قابل پیش‌بینی در سراسر جهان مواجه هستیم که بدون ارتباط با هم یا با دارابودن فرماندهی